

Lời Nói Từ Hòa Có Sức Tác Dụng Sâu Sắc

Peaceful Words, Powerful Effect

Tâm lượng từ bi của đức Đạt Lai Lạt Ma đã thu hút dân chúng Woodstock
Dalai Lama brings his appeal for compassion to Woodstock

*Được Biên Tập Viên Michele Morgan Bolton tường thuật và đăng trên nhật báo Times Union
vào thứ sáu, ngày 22 tháng 9, 2006*

Woodstock, New York – Trước đó không lâu có nguồn tin là vị lãnh đạo tối cao của Phật Giáo Tây Tạng có quà dành cho dân chúng quận Ulster.

Và lúc 3 giờ rưỡi trưa vào ngày thứ năm, sau khi hàng ngàn người tụ họp ở cánh đồng Andy Lee (Andy Lee Field), đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14, Tenzin Gyats, đích thân tặng món quà ấy.

Đó là Ngài trang trọng gửi đến thông điệp kéo dài cả tiếng với sự thú vị bất ngờ. Sống đơn giản. Thương yêu nhau. Trải rộng lòng bi mẫn đến với tất cả.

“Đây là điều cốt lõi trong cái giá trị tinh thần của chúng ta,” Ngài nói, và một tràng vỗ tay tán thưởng bao quanh lấy Ngài. “Nó không đến từ tín ngưỡng tôn giáo. Hay từ một nền hiến pháp. Hay từ hệ thống giáo dục. Mà là từ lúc ta sinh ra làm người. Không có tình cảm thương yêu thì chúng ta không thể sống sót được.”

Đức Đạt Lai Lạt Ma sinh vào năm 1935, có tên là Lhamo Dhondrub, trong một ngôi làng thuộc miền đông bắc Tây Tạng. Ngài đã được công nhận khi mới lên 2 tuổi, tùy theo truyền thống Tây Tạng, như là hóa thân của tiền thân của Ngài, đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 13, và vì vậy cũng là hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm, một đức Phật tiêu biểu cho tâm lượng Từ Bi.

Ngài sống ở Ấn Độ từ hồi 1959, đó là năm mà cuộc chiếm đóng nước Tây Tạng của Trung Quốc đã buộc Ngài phải tìm nơi ẩn náu. Ngài đã trúng tuyển giải thưởng Hòa Bình Nobel vào 1989. Tuần rồi, các nhà làm luật ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn ban tặng giải thưởng Huân Chương Vàng Quốc Hội cho Ngài.

Cuộc viếng thăm của ngài Lạt Ma đã được trù liệu bởi tu viện Phật Giáo Tây Tạng, Karma Triyana Dharmachakra Tibetan Buddhist Monastery, tọa lạc trên đỉnh Meads Mountain. Sau ba ngày hội thảo ở đại học đường Buffalo, vị lãnh đạo tinh thần trứ danh này đã tới trung tâm điểm của công viên tiểu bang Catskill để giảng dạy và cũng để dùng cơm chiều sớm hơn một ngày ở Menla Mountain Retreat and Conference Center nằm trong thôn xóm Phoenicia gần đó.

Buổi nói chuyện hôm thứ năm trùng hợp với Ngày Yêu Chuộng Hòa Bình của Thế Giới (the World Day of Peace – Ngày 21 Tháng 9), điều mà cô Michele Martin, thông dịch viên người Tây Tạng ở tu viện đó, cho là lý thú, hoàn toàn bất ngờ.

Ban Tổ Chức đã giữ im lặng về sự kiện quan trọng này, chỉ loan tin trong vòng địa phương bằng lối truyền miệng và trao đổi qua điện thoại.

Vào ngày thứ năm, thành phố nhỏ Woodstock, nổi tiếng về mặt âm nhạc với trên dưới 60 vị có công sức đóng góp, đã được giám sát từ 5 sở cảnh sát, các nhân viên tình báo của Mật Vụ Liên Bang, và những con chó được huấn luyện để đánh hơi chất nổ. Nhiều giờ trước khi ngài Lạt Ma xuất hiện, một đoàn người hâm mộ cùng với những con chó, những chiếc ghế để ngoài sân cỏ, và những thùng ướp lạnh, đã kéo nhau đến ngồi trên một bãi cỏ để có thể dễ dàng trông thấy được chiếc ghế đồ thảm đơn lẻ trên diễn đài mà phía trước có trưng bày các chậu hoa lay-ơn (gladioluses) và hoa cúc đỏ đậm.

Có những bảng hiệu chào đón ở trước các cửa hàng dọc theo đường lộ Tinker, chẳng hạn các biểu ngữ cầm tay giống như là, “Tây Tạng sống mãi trong trái tim của người dân Woodstock.”

Đó là vào một ngày cuối hạ tươi mới, mặt trời như đổ lửa. Nhang được thắp lên. Và dân chúng ngóng đợi.

Patricia Anderson và Barbara Bash tìm bóng mát dưới cây dù màu tím tươi.

“Chúng tôi là Phật tử, và chúng tôi muốn nghe tiếng nói của đức Đạt Lai Lạt Ma cái mà chúng tôi thật ao ước được nghe, cô Anderson phát biểu như vậy. “Ngài có giọng nói từ hòa rất hiếm quý, và chúng tôi cần thứ này nhiều hơn nữa.”

Bash hiếm khi liều lĩnh hội nhập vào đám đông, nhưng quyết định tham gia lần này của cô là một quyết định phải, cô bảo: “Tôi cảm thấy Ngài là biểu tượng cho cái gì quan trọng. Vì vậy, tôi có thể hoặc là ở nhà và xem điện thư của tôi hoặc là có mặt nơi này.”

Mike Mulvey, được dân chúng trong vùng biết đến như là “Lạt Ma Vui Tươi” (Jolly Lama), trông như là một cầu vòng bằng xương bằng thịt với chiếc quần dài màu tím, mảnh vải thảm ráp nổi quần quanh mình, và áo thun ngắn tay màu cam của ông. Búi tóc đuôi ngựa xám tro của ông bị che khuất bên dưới chiếc mũ nhiều màu của ông khi ông chạy nhảy vòng quanh cánh đồng, phun xịt những bong bóng xà bông lên người của đám đông.

Ông bảo thật là khó khăn để xin cho bộ thiết bị của ông được qua khỏi trạm kiểm soát an ninh. Ông nói tiếp, “Họ muốn xem nếu tôi có cất giấu gì đó trong chiếc máy xịt bọt bong bóng của tôi.”

Serge Ivanov đã tấu lên các nhạc điệu cổ xưa của một bài tụng niệm tiếng Phạn từ cây đàn đạp hơi (harmonium), mà nó trông giống như là đàn dương cầm cỡ thu nhỏ với một hộp ép nén (squeezebox) ở phía sau. Cùng góp mặt với ông là những người bạn gặp nhau mỗi thứ hai để tụng niệm và cầu nguyện.

“Những điều Ngài nói tạo một âm vang trong lòng tôi,” ông Ivanov nói tiếp, “Tôi ghét cay ghét đắng bạo động được sử dụng như là một phương tiện đạt tới bất kỳ mục đích nào.”

Sau nhiều giờ ngồi chơi, ca hát, và chờ đợi dưới bầu trời trong xanh tuyệt hảo, tiếng rì rầm biến dần thành tiếng ầm ầm khi những chiếc xe hơi cảnh sát chóp đèn lăn bánh chậm chậm cho đến khi dừng lại bên cánh đồng.

Đội cảnh sát rẽ ra khắp phía khi vị thánh tăng với chiếc y áo màu đỏ thắm trên người được trợ giúp ra khỏi xe.

Ngay khi lên đến diễn đài, Ngài sưởi ấm những trái tim bằng lối khôi hài vui vẻ có kèm theo thông điệp hòa bình quốc tế của Ngài. Quần chúng thương kính Ngài, không chỉ vì thiện ý của Ngài thôi, mà còn do năng lượng thân thiện nồng ấm toát ra từ nơi Ngài. Sau khi với tới điểm nút trong các câu chuyện ngắn vui phản ánh được những điểm lý thú mà Ngài vừa nói thì đức Lạt Ma vỗ vào đầu gối, cất tiếng cười vang, và với đôi mắt lóng lánh tim dò sự đồng cảm.

“Thế đấy, đó là câu chuyện,” Ngài nhấn mạnh khiến mọi người cười thêm nữa.

Đưa tay chỉ sang nghĩa trang nằm bên hông cánh đồng của thành phố nhỏ này, Ngài thừa nhận đây là nơi mà mọi người kết thúc cuộc đời mình vào một ngày nào đó: “Nhưng tôi nghĩ trước khi tới chỗ kết thúc đó, bạn nên ý thức rõ ràng về ý nghĩa của cuộc đời. Đó là hãy sống cho thật hạnh phúc với chính bạn và đồng thời cũng mang hạnh phúc tới những người khác.”

“Nơi nào tôi tới, tôi luôn chia xẻ hai điều,” Ngài nói. “Chúng ta thấy đều là con người như nhau. Và chúng ta cùng có quyền tạo nên một cuộc sống hạnh phúc và thành công.”

Bên cạnh chia xẻ tình cảm thương yêu và từ bi, Ngài nói, loài người còn phải biết trân quý tinh thần khoan dung, nhẫn nhục, tri túc, và phấn đấu cho cuộc sống hài hòa. Đó là tôn giáo toàn cầu. Nhắc nhở đám đông hàng ngàn người này, rằng Ngài là một người tỵ nạn đến từ quê hương của Ngài, Ngài nói: “Những đức tính này mang lại cho tôi sức mạnh tinh thần, khiến tôi có thể đương đầu với những thử thách dễ dàng hơn nhiều thay vì đánh mất đi nguồn hy vọng và sự quyết tâm. Và rồi chính sự thử thách lại cho tôi thêm niềm hy vọng và thêm ý chí.”

Đức Đạt Lai Lạt Ma mời gọi mọi người hãy thương yêu nhau và quý trọng sự khác biệt của nhau, bao gồm các truyền thống tôn giáo: “Có thể là có những biểu hiện và triết lý sống khác nhau, nhưng hết thảy mọi người đều như nhau cả.”

“Có quá nhiều hạng người khác nhau, do vậy mà ta cần đến muôn cách khác nhau để thành tựu cùng một mục tiêu,” Ngài nói. “Điều này muốn nói đến một xã hội đầy nhân tính và lòng lân mẫn.”

Sau đó, Ngài vẫy chào quần chúng trong tư thế đôi tay chắp lại như khi cầu nguyện và cúi đầu từ giã.

“Đó là những gì mà tôi tin tưởng,” Ngài nói, vừa khi Ngài quay đi để trở lại Meads Mountain. “Đó là thông điệp của tôi.”

Có thể liên lạc về bài dịch với Tâm Diệu Phú qua điện thư tamdieuphu@gmail.com.